

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az egész agrárhitel ágazat piacrészesedését az RZB-nek számította be. Ezzel helytelenül a többi bankhoz képest „nyilvánvalóan” egyenlőtlen bánásmódra korlátozta a felülvizsgálatát. A teljes beszámításhoz hiányzott a szükséges jogalap.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot az RZB együttműködésének értékelésekor. A „jelentős hozzáadott érték” kritériumát alkalmazta, megsértve ezzel a visszaható hatálya tilalmának elvét, figyelmen kívül hagyta az RZB különböző, együttműködéssel egyenértékű közreműködéseinek önkéntes jellegét, tévesen a bizonyítási teher megfordulását vélelmezte az együttműködés értékét illetően, jogtalanul elutasította a közös beszámolót, mint az együttműködés nem megfelelő formáját, és hibát követelt el, amikor az RZB által a megállapodások versenyellenes céljával kapcsolatban tett beismerést nem fogadta el együttműködéssel egyenértékű közreműködésként.

(¹) HL 2006 C 331, 29. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen a Bank Austria Creditanstalt AG által 2007. március 6-án benyújtott fellebbezés

(C-135/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/19)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: a Bank Austria Creditanstalt AG (képviselők: C. Zschocke és J. Beninca, Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- Egészben vagy részben helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-259/02-264/02. és T-271/02. sz. egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletét (¹) a T-260/02. sz. ügyet illetően;
- Semmisítse meg a Bizottság 2002. június 11-én (COMP/36.571 ügy) hozott határozatát, amennyiben az a BA-CA-t érinti;
- másodlagosan megfelelően mérsékelje a bírságot, amelyet a Bizottság BA-CA-ra a megtámadott határozatban kirótt;

- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a jelen fellebbezéssel az Elsőfokú Bíróság 2006. december 14-én hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri. A fellebbező számos indokolási hibára, jogban való tévedésre és eljárási hibára hivatkozik.

A fellebbező szerint a megfellebbezett ítélet nyilvánvaló indokolás nélkül elfogadta a Bizottság álláspontját, amely szerint a bankok bizottsági ülései negatív gazdasági következményekkel jártak. Szerinte a megfellebbezett ítélet megsértette a bizonyítékok szolgáltatására vonatkozó eljárási szabályokat, amikor tévesen értelmezte azon feltételeket, amelyeket egy, a gazdasági hatások hiányának bizonyítása végett benyújtott gazdasági jelentésnek teljesítenie kell. A benyújtott jelentés alapján a bíróság kiszabásánál nem lehetett volna gazdasági hatásokat figyelembe venni.

A fellebbező előadja, hogy a megfellebbezett ítélet figyelmen kívül hagyta az európai bíróságok által meghatározott feltételeket, amelyek alapján enyhítő körülmények esetén csökkenteni kell a bírság összegét. E jogban való tévedés következtében a megfellebbezett ítélet nem helyesbítette a Bizottság helytelen mérlegelési gyakorlatát, amikor nem vette figyelembe enyhítő körülményként a bíróságok összegét illetően sem a hatóságok részvételét, sem azt a tényt, hogy a bankok bizottsági ülései széles körűen és bizonyítottan közismertek voltak.

Harmadik jogalapjában a fellebbező arra hivatkozik, hogy a megfellebbezett ítélet megsértette az egyenlő bánásmód elvét, indokolási és eljárási hibákban, valamint további jogban való tévedésekben szenved a Bizottsággal való együttműködésének értékelését illetően.

A fellebbező előadja, hogy együttműködött a Bizottsággal az ügy tényállása megállapításának kezdetétől fogva. Az eljárás korai szakaszában benyújtott többek között egy átfogó beszámolót a bankok bizottsági üléseiről, valamint önként benyújtott számos átfogó dokumentumot, amelyeket – amint azt az Elsőfokú Bíróság megállapította – a Bizottság felhasznált a megtámadott határozatához. A fellebbező továbbá kifejti, hogy a kifogás-közlésre adott válaszában nyújtott ténybeszámolóját – amint az a megfellebbezett ítélet is megállapította – a Bizottság fel tudta használni a megtámadott határozatához.

A megtámadott határozathoz hasonlóan a megfellebbezett ítélet sem csökkentette a bírságot a fellebbező e részletes, értékes és bizonyított együttműködéséért cserébe. Ez az engedékenységi közlemény téves értelmezését jelenti, ami sérti az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvét. Ráadásul a megfellebbezett ítélet a meghallgatáshoz való jogot is megsértette, amikor a fellebbezővel szemben kiszabott bírság összegével kapcsolatban olyan elemeket is külön figyelembe vett, amelyekről a fellebbezőnek azt megelőzően nem állt módjában nyilatkozni.

(¹) HL 2006 C 331, 29. o.